YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu viides jaosto)

25 päivänä syyskuuta 1997 *

Asiassa T-170/94,

Shanghai Bicycle Corporation (Group), Kiinan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Shanghai (Kiinan kansantasavalta), edustajanaan barrister Izzet M. Sinan, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt et Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Bjarne Hoff-Nielsen ja oikeudellinen neuvonantaja Jorge Monteiro, avustajinaan asianajaja Hans-Jürgen Rabe, Hampuri, ja asianajaja Georg M. Berrisch, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Eric White ja oikeudellisen yksikön virkamies Nicolas Khan, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

ja

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja Jacques H. J. Bourgeois, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Loesch, 11 rue Goethe,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 8 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2474/93 (EYVL L 228, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit V. Tiili, J. Azizi, R. M. Moura Ramos ja M. Jaeger,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.3.1997 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Kantaja Shanghai Bicycle Corporation (Group), Kiinan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on yksi Kiinan merkittävimmistä polkupyörien valmistajista ja viejistä. Se vie niitä myös Euroopan yhteisöön.

2 Heinäkuussa 1991 European Bicycle Manufacturers Association (polkupyörien valmistajien eurooppalainen etujärjestö, jäljempänä EBMA) toimitti komissiolle valituksen, jonka mukaan Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia polkupyöriä on myyty polkumyynnillä, mikä on aiheuttanut merkittävää vahinkoa.

3 Tämän valituksen johdosta komissio aloitti polkumyynnin vastaisen menettelyn Taiwanilta ja Kiinasta peräisin olevien polkupyörien yhteisöön tuonnin osalta polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1, jäljempänä perusasetus) mukaisesti. Ilmoitus menettelyn aloittamisesta julkaistiin 12.10.1991 (EYVL C 266, s. 6).

4 Tässä menettelyssä komissio lähetti yhteisön ulkopuolisille viejille ja valmistajille kyselyn. Kantaja vastasi siihen 17.12.1991 päivätyllä kirjeellään. Useat muutkin viejät vastasivat kyselyyn.

5 Komissio pyysi 5.2.1992 lisätietoja yhteisöön tuotujen polkupyörien tyypeistä ja malleista. Kantaja liitti vastaukseensa asiakirjoja, jotka muuttivat sen alkuperäistä vastausta. Nämä muutokset koskivat kantajan myymien polkupyörien määrää ja näiden myyntien arvoa, yhteisöön tapahtuneen tuonnin laajuutta sekä yhteisöön tuotujen polkupyörien malleihin liittyviä lisätietoja.

6 Komissio kuuli 9.6.1992 joitakin taiwanilaisia ja kiinalaisia maahantuojia.

7 Tämän jälkeen komissio antoi 5.3.1993 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksen (ETY) N:o 550/93 (EYVL L 58, s. 12, jäljempänä väliaikainen asetus). Siinä määrättiin väliaikaisesti sovellettavaksi tullin määräksi 34,4 prosenttia.

8 Kantaja esitti 8.4.1993 päivätyssä kirjeessään väliaikaisesta asetuksesta kirjalliset huomautuksensa, joihin sisältyi tiettyjä vastaväitteitä. Samalla kantaja vaati saada tietoja komission käyttämästä menettelytavasta.

9 Komissio toimitti 21.6.1993 kantajalle tiedoksiannoksi otsikoidun asiakirjan, joka sisälsi keskeiset tosiseikat sekä ne harkintaperusteet, joilla komissio aikoi esittää neuvostolle lopullisen polkumyyntitullin saattamista voimaan. Kantaja esitti sittemmin kirjalliset huomautuksensa tästä asiakirjasta ja tapasi komission toimivaltaisia virkamiehiä.

10 Neuvosto antoi sitten 8.9.1993 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta asetuksen (ETY) N:o 2474/93 (EYVL L 228, s. 1, jäljempänä asetus N:o 2474/93 tai kanteen kohteena oleva asetus). Siinä määrättiin sovellettavan lopullisen tullin määräksi 30,6 prosenttia.

Asian käsittelyn vaiheet

11 Kantaja nosti nyt esillä olevan kanteen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 23.12.1993 jättämällään kannekirjelmällä. Asia kirjattiin numerolla C-477/93.

12 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1993 tehdyssä neuvoston päätöksessä 93/350/Euratom, EHTY, ETY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksen 93/350/Euratom, EHTY, ETY muuttamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, ETY (EYVL L 66, s. 29), määrätään, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 15.3.1994 alkaen toimivaltainen ratkaisemaan luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden EY:n perustamissopimuksen 173, 175 ja 178 artiklan nojalla nostamat kanteet, jotka koskevat toimenpiteitä polkumyynti- ja tukipalkkiotapauksissa. Tästä syystä yhteisöjen tuomioistuin siirsi 18.4.1994 antamallaan määräyksellä asian C-477/93 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Asia kirjattiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-170/94.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 14.9.1994 antamallaan määräyksellä komission väliintulijaksi tukemaan vastaajan vaatimuksia. Komissio ilmoitti 17.10.1994 päivätyllä kirjeellään luopuvansa väliintulokirjelmän jättämisestä.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 20.10.1994 antamallaan määräyksellä EBMA:n väliintulijaksi tukemaan vastaajan vaatimuksia ja määräsi kannekirjelmän kaksi liitettä käsiteltäviksi luottamuksellisina. EBMA jätti 6.1.1995 tuomioistuimelle väliintulokirjelmänsä. Kantaja esitti 3.3.1995 huomautuksensa tästä kirjelmästä. Vastaajan vaatimuksesta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräsi 26.4.1995 antamallaan päätöksellä asian kirjallisen käsittelyn aloitettavaksi uudelleen, jotta vastaajalla olisi tilaisuus ottaa kantaa kantajan EBMA:n väliintulokirjelmästä esittämiin huomautuksiin. Vastaaja esitti huomautuksensa 2.6.1995.

15 Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liityttyä Euroopan yhteisöihin asia siirrettiin 23.1.1995 käsiteltäväksi laajennetulla kolmannella jaostolla ja sille määrättiin uusi esittelevä tuomari. Koska hänet siirrettiin tämän jälkeen laajennettuun viidenteen jaostoon, asia siirrettiin tälle jaostolle.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ja ryhtyä prosessinjohtotoimenpiteisiin. Vastaaja toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyytämät asiakirjat ennen istuntopäivää.

17 Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 11.3.1997 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset

18 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 2474/93;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Vastaaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Väliintulijana esiintyvä EBMA vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan EBMA:lle väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

21 Väliintulijana esiintyvä komissio on suullisessa käsittelyssä vaatinut, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen;

— velvoittaa kantajan korvaamaan komissiolle väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

22 Väliintulijoiden tukema vastaaja vetoaa pääosin kolmeen puutteeseen asian prosessinedellytyksissä. Niistä ensimmäinen koskee kantajan oikeushenkilöllisyyttä. Toinen liittyy siihen, ettei asia suoraan ja erikseen koske kantajaa. Kolmas perustuu kanteen kohteen liialliseksi väitettyyn laajuuteen.

Ensimmäinen prosessinedellytyksien puuttumista koskeva kanneperuste

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

23 Vastaaja ja väliintulijat ovat sitä mieltä, että kantajaa ei ole pidettävä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuna oikeushenkilönä. Tiedot kantajayhtiön suhteista niihin kolmeentoista yhtiöön, jotka yhdessä sen kanssa muodostavat kyseisen konsernin, sekä tiedot yhden näihin kuuluvan yhtiön osakkuudesta toiseen yhtiöön ovat ristiriitaisia eivätkä mahdollista kantajan oikeusaseman ja toiminnan sopivaa arviointia. Lisäksi mistään kantajan toimittamasta aineistosta ei ilmene, että kantaja olisi tuotantoa tai kauppaa harjoittava yhtiö.

24 Vastaaja sitä paitsi korostaa, että kannekirjelmään ei ole liitetty kantajan yhtiöjärjestystä eikä äskettäin annettua otetta yhtiörekisteristä, vaikka yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 5 kohdassa edellytetään tätä.

25 Kantaja pyrkii osoittamaan vääräksi vastaajan ja väliintulijoiden väitteen siltä puuttuvasta oikeushenkilöllisyydestä. Tätä varten se on liittänyt vastaukseensa jäljennöksen rekisteröinnistään yritysrekisteriin ja korostaa, että konserniin kuuluvat kolmetoista yhtiötä ovat tuotantoyksiköitä eivätkä erillisiä yhtiöitä. Lisäksi kantajan vastauksessaan komission kyselyyn antamat selitykset kantajan osakkuudesta toisen yhtiön pääomaan ovat olleet täysin selkeitä ja kyseisen yhtiön vahvistamia.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

26 Sellaisen kumoamiskanteen tutkittavaksi ottaminen, jonka tietty taloudellinen yksikkö on pannut vireille EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla, edellyttää ensiksikin, että se on oikeushenkilö. Yhteisön oikeusjärjestelmässä kantajan katsotaan olevan oikeushenkilö, jos se on perustamiseensa sovellettavan lainsäädännön mukaan saanut oikeushenkilöllisyyden (asia 50/84, Bensider ym. v. komissio, tuomio 27.11.1984, Kok. 1984, s. 3991, 7 ja 8 kohta) tai jos yhteisön toimielimet ovat kohdelleet sitä itsenäisenä oikeudellisena yksikkönä (asia 175/73, Union syndicale ym. v. neuvosto, tuomio 8.10.1974, Kok. 1974, s. 917, 11—13 kohta; asia 18/74, Syndicat général du personnel v. komissio, tuomio 8.10.1974, Kok. 1974, s. 933, 7—9 kohta ja asia T-161/94, Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomio 11.7.1996, Kok. 1996, s. II-695, 31 kohta).

27 Jos kantaja on yksityisoikeudellinen oikeushenkilö, kannekirjelmään on yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 5 kohdan a alakohdan

mukaan liitettävä yhtiöjärjestys tai äskettäin annettu ote kaupparekisteristä taikka äskettäin annettu yhdistysrekisteriote tai muu selvitys siitä, että kantaja on oikeushenkilönä olemassa.

28 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja on tuotantoa ja vientiä harjoittava Shanghai Bicycle Corporation Groupin merkittävin yhtiö. Se käsittää kolmetoista tuotantoyksikköä. Kantaja on vastauskirjelmässään esittänyt kaupparekisteriotteen, joka osoittaa, että Shanghain maakunnan viranomaiset ovat rekisteröineet kantajan 21.5.1993. Tämän asiakirjan mukaan kantaja on Kiinan kansantasavallan tunnustama lakisääteinen oikeushenkilö (corporate legal person), jolla Kiinan oikeuden mukaan on oikeushenkilöllisyys. Koska kansallisen oikeuden mukaisen oikeushenkilöllisyyden olemassaolo antaa aihetta olettaa, että EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetun oikeushenkilöllisyyden edellytykset täyttyvät (edellä 26 kohdassa mainittu asia Bensider ym. v. komissio, 7 ja 8 kohta), ja koska yritysrekisteröinnin osoittava asiakirja todistaa Kiinan oikeuden mukaisen oikeushenkilöllisyyden, tätä asiakirjaa on pidettävä sellaisena otteena, jolla todistetaan kantajan oikeushenkilöllisyys siten kuin yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksien edellä viitatuissa määräyksissä tarkoitetaan.

29 Yhteisön toimielimet ovat lisäksi kohdelleet kantajaa itsenäisenä oikeudellisena yksikkönä hallinnollisen menettelyn aikana. Komissio on käynyt säännöllistä kirjeenvaihtoa kantajan kanssa ja kuullut sitä. Näin ollen yhteisön toimielimet eivät voi kiistää sitä, että kantaja on tätä hallinnollista menettelyä seuranneessa oikeudenkäynnissä itsenäinen oikeushenkilö (edellä 26 kohdassa mainittu asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, 34 kohta).

30 Edellä esitetyn perusteella kantaja oli kanteen vireillepanoajankohtana EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettu oikeushenkilö.

Toinen prosessinedellytyksien puuttumista koskeva kanneperuste

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

31 Vastaaja ja väliintulijat väittävät, että kanteen kohteena oleva asetus ei koske kantajaa suoraan ja erikseen EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

32 Ne huomauttavat, että sellaisissa maissa, jotka eivät ole markkinatalousmaita, nimenomaan valtio valvoo viennin harjoittajia, ja näin ollen polkumyynnin vastaiset menettelyt ja asetukset kohdistuvat tällaisissa tapauksissa valtioon eivätkä yksittäisiin viejiin. Kantaja ei voi vedota asiassa 113/77, NTN Toyo Bearing Company ym. vastaan neuvosto, 29.3.1979 annettuun tuomioon (Kok. 1979, s. 1185, 11 kohta), jossa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että polkumyynnin vastainen asetus ryhmäpäätökseen rinnastettavana koskee kuitenkin suoraan ja erikseen niitä valmistajia, jotka on asetuksessa nimenomaisesti mainittu. Tätäkin selvempää on, ettei kantaja voi vedota yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. vastaan komissio, 21.2.1984 antamaan tuomioon (Kok. 1984, s. 1005, 11 ja 12 kohta), jossa polkumyyntimenettelystä on syytetty yrityksiä eikä valtiota. Vastaajan mukaan siltä osin kuin asetus N:o 2474/93 koskee valtiojohtoisen kaupankäynnin maasta lähtöisin olevaa vientiä, se ei ole luonteeltaan kaikkiin asetuksessa nimenomaisesti mainittuihin yrityksiin kohdistuva ryhmäpäätös. Kantaja ei nyt sitä paitsi voi vedota edellä mainitun yhdistetyissä asioissa Allied Corporation ym. vastaan komissio annetun tuomion perustana olleeseen asiaan senkään tähden, että tässä tapauksessa polkumyyntimenettelystä on syytetty Kiinan kansantasavaltaa eikä kantajaa tai muita valmistajia ja/tai viejiä.

33 Kantaja katsoo, että kanteen kohteena oleva asetus koskee sitä suoraan ja erikseen. Se on toisaalta nimenomaisesti mainittu asetuksessa. Toisaalta se taas on osallistunut asian selvittämisen kaikkiin vaiheisiin. Kantaja väittääkin täyttävänsä yhteisöjen tuomioistuimen edellä 32 kohdassa mainitun yhdistetyissä asioissa Allied Corporation ym. vastaan komissio annetun tuomion asettamat edellytykset asian

tutkittavaksi ottamiselle. Vaikka asiasta vastaavat komission virkamiehet ovat menettelyn aikana aina kohdelleet kantajaa asianosaisena, komissio ja neuvosto ovat kieltäytyneet käyttämästä sen antamia tietoja. Juuri tämä kieltäytyminen on esillä olevan riita-asian perustana.

34 Kantaja vakuuttaa olevansa polkupyörien valmistaja ja kiistää näin ollen voivansa tulla rinnastetuksi tuonnin harjoittajiin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

35 Vaikka polkumyyntiasetukset ovatkin perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten näkökulmasta luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan siinä mielessä normatiivisia, että niitä sovelletaan yleisesti niihin taloudellisiin toimijoihin, joita ne koskevat, tämä ei silti ole esteenä sille, että niiden säännökset voivat koskea erikseen tiettyjä taloudellisia toimijoita (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta ja edellä 26 kohdassa mainittu asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 45 kohta).

36 Säädösten, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, on siis myönnetty koskevan suoraan ja erikseen sellaisia tuotanto- ja vientiyrityksiä, jotka voivat osoittaa, että ne on yksilöity komission tai neuvoston säädöksissä tai että valmistelevat tutkimukset ovat koskeneet niitä (ks. edellä 32 kohdassa mainittu asia Allied Corporation ym. v. komissio, tuomion 12 kohta; asia 53/83, Allied Corporation ym. v. neuvosto, tuomio 23.5.1985, Kok. 1985, s. 1621, 4 kohta ja edellä 35 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 15 kohta), ja yleisemmin ilmaistuna jokaista taloudellista toimijaa, joka voi osoittaa sellaisten sille tunnusomaisten erityispiirteiden olemassaolon, joiden perusteella se erottuu kyseisen toimenpiteen osalta kaikista muista taloudellisista toimijoista (ks. edellä 35 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 16 ja 17 kohta sekä edellä 26 kohdassa mainittu asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 46 kohta).

37 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi hyväksyä vastaajan väittämää, jonka mukaan edellä 32 kohdassa mainituissa yhdistetyissä asioissa Allied Corporation ym. vastaan komissio annettuun tuomioon ei voida vedota tässä asiassa sen vuoksi, että polkumyyntimenettelystä ei syytetä kiinalaisia valmistajia tai viejiä, vaan Kiinan kansantasavaltaa valtiona. Asetuksen N:o 2474/93 ja erityisesti sen johdanto-osan polkumyyntimarginaalien laskemista koskevan 50. perustelukappaleen säännöksistä nimittäin ilmenee, että polkumyyntimenettelystä syytetään kiinalaisia yrityksiä, jotka tuovat polkupyöriä Euroopan yhteisöön.

38 Sillä seikalla, että kysymyksessä oleva polkumyyntitulli on yhtenäinen ja otettu käyttöön tietyn valtion eikä yksittäisten yritysten osalta, ei pidä olla vaikutusta polkumyyntitullin kohteeksi joutuneiden yksityisten yritysten oikeussuojaan.

39 Tässä asiassa on myönnettävä, että kanteen kohteena oleva asetus koskee kantajaa erikseen. Ensiksikin polkumyyntitulli kohdistuu sen valmistamiin polkupyöriin. Toiseksi se on mahdollisuuksiensa mukaan osallistunut hallinnolliseen menettelyyn (vastaus komission kyselyyn, osallistuminen kuulemismenettelyyn ja huomautukset väliaikaisesta asetuksesta sekä komission sille toimittamasta tiedonannoksi otsikoidusta asiakirjasta). Sen osallisuutta on sitä paitsi nimenomaisesti tarkoitettu kanteen kohteena olevassa asetuksessa, jossa siten yksilöidään kantaja (ks. asia T-155/94, Climax Paper v. neuvosto, tuomio 18.9.1996, Kok. 1996, s. II-873, 50 ja 51 kohta).

40 Vastaaja ei toisaalta ole esittänyt perusteita väitteelleen, jonka mukaan kantaja olisi vain polkupyörien tukkukauppias ja tässä suhteessa rinnastettavissa tuojaan, joka voi vapaasti valita tuomiensa tuotteiden valmistajat (ks. edellä 23 kohta).

41 Kyseinen asetus polkumyyntitullin käyttöönottamisesta koskee kantajaa myös suoraan, sillä siinä velvoitetaan jäsenvaltioiden tulliviranomaiset kantamaan käyttöönotettu tulli jättämättä niille minkäänlaista harkintavaltaa (asia 118/77, ISO v. neuvosto, tuomio 29.3.1979, Kok. 1979, s. 1277, 26 kohta ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 53 kohta).

42 Edellä esitetystä seuraa, että toinen prosessiedellytys, jonka on väitetty puuttuvan, on täyttynyt.

Kolmas prosessinedellytyksien puuttumista koskeva kanneperuste

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

43 Vastaajan mukaan kantaja ei missään tapauksessa voi vaatia kanteen kohteena olevan asetuksen kumoamista kokonaisuudessaan, vaan ainoastaan siltä osin kuin kantajaa ei ole vapautettu polkumyyntitullista (asia C-174/87, Ricoh v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1335, 7 kohta).

44 Kantaja korostaa, että edellä 43 kohdassa mainitussa asiassa Ricoh vastaan neuvosto annetun tuomion perustana olleessa asiassa oli kysymys japanilaisista yhtiöistä, joille neuvosto oli asettanut erikseen kutakin yhtiötä varten määritetyt polkumyyntitullit. Yhteisöjen tuomioistuimen päättely, jonka mukaan yhtiö voi vaatia ainoastaan sellaisten säännösten kumoamista, joilla otetaan käyttöön sitä koskeva erityinen polkumyyntitulli, ei ollut asianmukainen tapauksessa, jossa polkumyyntitulli koskee Kiinan kansantasavallan kaltaisen muun kuin markkinatalousmaan yrityksiä. Vastaajan ajatuksenkulku johtaisi pelkkään noidankehään tilanteessa, jossa polkumyynnistä syytetään muiden kuin markkinatalousmaiden yrityksiä.

45 Kantajan mukaan kannekirjelmän ensimmäisen sivun perusteella kanteessa vaaditaan sen kohteena olevan asetuksen kumoamista ainoastaan siltä osin kuin se koskee kantajaa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

46 Kannekirjelmän ensimmäisen sivun ja kantajan kuulemisensa yhteydessä esittämän vahvistuksen perusteella kantaja vaatii asetuksen N:o 2474/93 kumoamista "siltä osin kuin se koskee kantajaa", vaikka kanteen vaatimusosassa ei tätä täsmennetä.

47 Tästä seuraa, että kannetta on tulkittava siten, että siinä vaaditaan asetuksen kumoamista vain siltä osin kuin asetus koskee kantajaa.

48 On näin ollen syytä hylätä kolmaskin, kanteen kohteen liialliseen laajuuteen perustunut oikeudenkäyntiväite (ks. samoin edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 54—56 kohta).

49 Kaiken edellä esitetyn perusteella esillä oleva kanne on tutkittava.

Pääasia

50 Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen. Niistä ensimmäinen koskee perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan rikkomista sekä toimivallan väärinkäyttöä määritettäessä polkumyyntitullin alaisia tuotteita. Toinen kanneperuste nojautuu perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdan rikkomiseen, sillä vastaaja on käyttänyt sopimatonta otantatekniikkaa. Kolmannessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että yhteisön toimielimet ovat rikkoneet perusasetuksen 2 artiklan 5 ja 9 kohtaa ja 13 artiklan 3 kohtaa sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä GATT-sopimus) VI artiklan 2 kohtaa, koska ne eivät ole kohdelleet kantajaa yksilöllisesti. Neljäs kanneperuste koskee perusasetuksen 7 artiklan 4 koh-

dan b ja c alakohdan rikkomista, sillä vastaaja on kieltäytynyt toimittamasta kantajalle selvitystä polkumyyntimarginaalin laskennassa käytetystä menetelmästä. Viidentenä kanneperusteenaan kantaja arvostelee vastaajaa perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan noudattamisen laiminlyönnistä samoin kuin harkintavallan väärinkäytöstä, koska se on ottanut käyttöön liian korkean polkumyyntitullin.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee samankaltaisen tuotteen virheellistä määrittelemistä (perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan rikkominen) sekä toimivallan väärinkäyttöä määritettäessä polkumyyntitullin alaisia tuotteita

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

51 Kantaja arvostelee vastaajaa siitä, että tämä on ryhmitellyt yhdeksi ainoaksi samankaltaiseksi tuotteeksi kaikki polkupyörätyypit sen sijaan, että ne olisi jaoteltu viiteen erilliseen luokkaan eli maastopyöriin, urheilu- ja kilpapyöriin, matkailupyöriin, lastenpyöriin ja kaatoluokkana muihin pyöriin. Komissio on kyselynsä osoittamin tavoin alun perin käyttänyt tätä luokittelua mutta luopunut siitä väliaikaisessa asetuksessaan. Vastaaja ei täten ole menetellyt moitteettomasti tuotteiden jaottelussa normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi.

52 Kaikkia polkupyöriä ei kantajan mukaan voida pitää samankaltaisina tuotteina, koska edellä lueteltujen luokkien välillä on perustavanluonteisia eroja. Jokainen näistä luokista on nimittäin tarkoitettu eri kuluttajaryhmälle ja erityiseen käyttöön.

53 Perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettujen samankaltaisten tuotteiden määrittämiseksi on kantajan mielestä otettava huomioon ostajaa hänen valinnoissaan ohjaavat tekijät tuotteen tosiasiallisesta käyttötavasta riippumatta, sillä kilpailunäkökohdat vaikuttavat ostopäätöstä tehtäessä. Näihin tekijöihin kuuluvat tuotteen fyysiset ominaisuudet ja sen toiminnallinen korvattavuus (yhdistetyt asiat 294/86 ja 77/87, Technointorg v. komissio ja neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok. 1988, s. 6077; asia C-176/87, Konishiroku Photo Industry v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1493 ja asia C-177/87, Sanyo Electric v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1535; asia C-75/92, Gao Yao v. neuvosto, tuomio 7.7.1994, Kok. 1994, s. I-3142, julkisasiamies Lenzin ratkaisuehdotuksen 82 kohta).

54 Kantaja katsoo vastaajan kaiken lisäksi käyttäneen harkintavaltaansa väärin, koska vastaaja ei ole määrittänyt polkumyyntimarginaaleja ja polkumyynnistä aiheutuneita vahinkoja jokaiselle edellä mainituista polkupyöräluokista. Päinvastoin kuin taiwanilaiset valmistajat ja ne kiinalaiset yritykset, jotka vievät Euroopan yhteisöön etupäässä maastopyöriä ja vähäisemmässä määrin kilpapyöriä, kantaja tuo yhteisöön suuren määrän lastenpyöriä, vähän maastopyöriä ja tuskin ollenkaan kilpapyöriä.

55 Vastaaja huomauttaa aluksi, että samankaltaisen tuotteen käsitteestä perusasetuksessa ei ole tehtävissä minkäänlaisia päätelmiä sen suhteen, millaisiin tuotteisiin tai tuotevalikoimiin polkumyyntitutkimukset voidaan kohdistaa, sillä tämän käsitteen tarkoituksena on taata hintojen asianmukainen vertailu normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi.

56 Vastaaja ensiksi kiistää aikoneensa alun perinkään erottaa toisistaan viisi polkupyöräluokkaa.

57 Toiseksi vastaaja katsoo tarkastelleensa oikeutetusti kaikkia polkupyöriä yhtenä ja samana tuotteena, koska eri pyöräluokkien väliset erot ovat epäselviä ja koska erityyppiset polkupyörät kilpailevat keskenään yhtäläisyyksiensä tähden. Olisi lisäksi

ollut mahdotonta vahvistaa polkupyörille selkeä luokitus, sillä markkinoille ilmestyy jatkuvasti uusia malleja, joilla on usean polkupyörätyypin ominaisuuksia.

58 Kun otetaan huomioon, että perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa määritellään samankaltainen tuote "kaikissa suhteissa samanlaiseksi" kyseisen tuotteen kanssa, vastaajan mielestä polkupyörät olisi kantajan päättelyn mukaan täytynyt jakaa paljon useampaan kuin viiteen luokkaan. Ei nimittäin ole olemassa kahta täydelleen samanlaista polkupyörää, toisin sanoen pyöriä, jotka olisivat "kaikissa suhteissa samanlaisia".

59 Vastaajan mukaan ensiksikin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-69/89, Nakajima vastaan neuvosto, 7.5.1991 antamasta tuomiosta (Kok. 1991, s. I-2069, 58 kohta) seuraa, että tuotteiden jaottelua eri luokkiin koskevien yleisesti hyväksyttyjen perusteiden puuttuessa kaikkia kyseessä olevia tuotteita voidaan perustellusti pitää samankaltaisina. Toiseksi julkisasiamies Lenzin edellä 53 kohdassa mainitussa asiassa Gao Yao vastaan neuvosto esittämän ratkaisuehdotuksen mukaan yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta kysymyksessä olevien tuotteiden samankaltaisuuden suhteen. Kolmanneksi yhteisön toimielimet ovat oikeutettuja kohtelemaan tiettyjä tuotteita yhtenä yhtenäisenä samankaltaisena tuotteena, jos niiden segmentit eivät ole tarkoin rajattuja, jos tietyt tuotetyypit voidaan luokitella useampiin eri segmentteihin ja jos markkinoilla esiintyy kilpailua toisaalta tiettyjen toisiaan muistuttaviin segmentteihin kuuluvien tuotteiden sekä toisaalta joidenkin toisistaan selvästi erottuviin segmentteihin kuuluvien tuotteiden kesken (asia C-179/87, Sharp Corporation v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1635, 26—28 kohta). Viimeksi mainittu perustelu soveltuu vastaajan mielestä yhtä lailla nyt esillä olevaan asiaan. Vastaaja katsoo, että edellä mainitun oikeuskäytännön mukaan on kantajan asia osoittaa yhteisön toimielinten tehneen arviointivirheen samankaltaisia tuotteita määritettäessä. Tässä tapauksessa kantaja ei ole näyttänyt toteen tällaisen virheen tapahtumista.

60 Väliintulija EBMA yhtyy vastaajan käsitykseen siitä, että polkupyörien jaottelun epätäsmällisyyden johdosta eri luokat ovat päällekkäisiä. Eri polkupyöräluokkien välinen toiminnallinen korvattavuus on sitä paitsi hyvin korkea, koska polkupyöristä on erittäin helppoa poistaa tiettyjä osia taikka lisätä tai korvata niitä asiakkaan toiveiden mukaan.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

61 Perusasetuksessa ei täsmennetä, miten olisi määriteltävä tuote tai tuotevalikoima, joihin polkumyyntitutkimus voidaan kohdistaa, eikä siinä vaadita ryhtymään tuotteiden hienojakoiseen luokitteluun.

62 Siinä viitataan samankaltaisen tuotteen käsitteeseen normaaliarvon sekä vahingon määrittämisen yhteydessä. Sen 2 artiklan 5 kohdan sanamuodon mukaan polkumyynnillä tuodun tuotteen normaaliarvo määritellään kolmannesta markkinatalousmaasta peräisin olevan samankaltaisen tuotteen tosiasiallisen myyntihinnan avulla. Sen 2 artiklan 12 kohdassa säädetään, että "'samankaltaisella tuotteella' tarkoitetaan samanlaista tuotetta, joka on kaikissa suhteissa samanlainen kyseisen tuotteen kanssa, tai jos tällaista tuotetta ei ole, sellaisen toisen tuotteen kanssa, jonka ominaisuudet läheisesti muistuttavat kyseisen tuotteen ominaisuuksia". Sen 4 artiklan 4 kohdan mukaan "polkumyynnillä tai vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutus on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen tuotantoon yhteisössä, jos käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat sen erillisen määrittämisen — —".

63 On syytä korostaa, että yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta monitahoisia taloudellisia tilanteita eriteltäessä (ks. esimerkiksi asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 66 kohta) ja että tällaisesta tilanteesta on kysymys silloin, kun normaaliarvon laskemista varten määritellään edellä mainittujen säännösten mukaisesti samankaltaisia tuotteita.

64 Tällaisen harkintavallan käytön oikeudellisen valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole päätöksenteossa arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. asia 255/84, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1861, 21 kohta; asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 63 kohta ja edellä 63 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. neuvosto, tuomion 67 kohta).

65 On siten tutkittava, ovatko yhteisön toimielimet tässä asiassa ylittäneet laajan harkintavaltansa rajat (ks. edellä 63 kohta) katsoessaan "samankaltaisen tuotteen valmistukseksi yhteisössä" kaikkien polkupyörien tuotannon, niiden kaikki segmentit mukaan lukien.

66 Tältä osin yhteisöjen tuomioistuin on todennut Japanista peräisin oleville, tavallista paperia käyttäville valokopiokoneille asetettuja polkumyyntitulleja koskevissa tuomioissa (ks. esim. asia C-171/87, Canon v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1237, 47, 48 ja 52 kohta; asia C-174/87, Ricoh v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok. 1992, s. I-1335, 35, 36 ja 40 kohta sekä edellä 59 kohdassa mainittu asia Sharp Corporation v. neuvosto, tuomion 25, 26 ja 30 kohta), että yhteisön toimielimet eivät olleet tehneet arviointivirhettä katsoessaan yhteisön teollisuudelle aiheutunutta vahinkoa arvioidessaan samankaltaisen tuotteen valmistukseksi yhteisössä kaikkien valokopiokoneiden tuotannon, niiden kaikki segmentit mukaan luettuina, ja jättäessään huomiotta ainoastaan ne kopiokoneet, joiden osalta ei ollut olemassa yhteisön tuotantoa, koska yhteisön toimielinten päätöksentekonsa perustana käyttämien markkinatutkimusten mukaan ei ollut tehtävissä tarkkoja rajauksia kopiokoneiden jaottelussa käytettyjen eri segmenttien kesken, sillä toisaalta tietyt kopiokoneet voitiin luokitella useampiin eri segmentteihin, kun otettiin huomioon niiden ominaisuudet ja tekniset tiedot, ja toisaalta markkinoilla esiintyi kilpailua sekä toisiaan muistuttaviin segmentteihin että toisistaan huomattavasti poikkeaviin segmentteihin luokitettujen tuotteiden kesken.

67 Kuten väliaikaisesta asetuksesta (ks. sen 9.—11. perustelukappale) ja kanteen kohteena olevasta asetuksestakin (ks. sen 8. perustelukappale) ilmenee, yhteisön toimielimet ovat päätelleet, ettei ole mahdollista määrittää selkeästi toisistaan erottuvia polkupyöräluokkia pyörien lopulliseen käyttötarkoitukseen tai kuluttajilla siitä oleviin käsityksiin perustuen.

68 Onkin todettava, että on olemassa lukuisia polkupyörämalleja, jotka erottuvat toisistaan erityisesti erikoisvarustelultaan. Polkupyörät jaotellaan yleisesti seuraaviin viiteen luokkaan: maastopyöriin, urheilu- ja kilpapyöriin, matkailupyöriin, lastenpyöriin ja kaatoluokan muodostaviin muihin pyöriin.

69 Asiakirjoista ja osapuolten istunnossa esittämistä selityksistä kuitenkin ilmenee, että mallit eivät ole selvästi rajattavissa, koska tietyt polkupyörät voivat kuulua useampaan luokkaan niiden tietyt ominaisuudet ja tekniset tiedot huomioon ottaen. Markkinoilla toisaalta esiintyy kilpailua sekä toisiaan muistuttaviin luokkiin että toisistaan huomattavasti poikkeaviin luokkiin jaoteltujen polkupyörien kesken.

70 Nämä polkupyörien väliset erot eivät riitä osoitukseksi siitä, että kaikki nämä mallit olisivat toiminnoiltaan erilaisia tai vastaisivat erilaisiin tarpeisiin. Kanteen kohteena olevan asetuksen 8. perustelukappaleestakin sitä paitsi ilmenee, että kuluttajat suosivat monikäyttöisiä polkupyöriä, minkä lisäksi myös se, että malleja on mahdollista muuttaa osia lisäämällä, vähentää polkumyynnin vastaista menettelyä varten tehdyn polkupyöräluokittelun tarvetta tai jopa tekee luokittelusta tarpeettoman.

71 Missään tapauksessa kantaja ei ole osoittanut, että yhteisön toimielimet olisivat tehneet ilmeisen virheen arvioidessaan tapauksen tosiseikastoa ja katsoessaan tällöin, että tässä tapauksessa perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettu samankaltaisen tuotteen käsite tarkoittaa kaikkien polkupyörien kaikkia luokkia.

72 Tästä seuraa, että ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee soveltumattoman otantamenetelmän käyttöä (perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdan rikkominen)

Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut

73 Toisena kanneperusteenaan kantaja arvostelee vastaajaa perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdan rikkomisesta. Tässä artiklassa sallitaan otantamenetelmien soveltaminen ainoastaan silloin, kun kyseessä on huomattava määrä liiketoimia. Tässä tapauksessa vastaajan olisi tullut käyttää useimmin esiintyviä tai edustavimpia hintoja.

74 Nyt esillä olevassa tapauksessa kerätty otos ei kantajan mukaan ole ollut edustava. Vastaaja ei nimittäin ole ottanut huomioon kyselyyn vastanneista valtionyrityksistä kuin yhtä ainoaa yritystä koskevat tiedot. Tämän yrityksen vienti on tosin ollut määrältään kaikkein suurin, mutta sen hinnat ovat olleet huomattavasti alhaisemmat kuin muilla polkupyörien viejillä. Koska valtionyritysten liiketoimien määrä on ollut suhteellisen vähäinen, halutessaan ryhtyä soveltamaan otantamenetelmää vastaaja olisi voinut ja sen olisi myös pitänyt määrätä hinnoille vaihteluvälit tai käyttää perustana kaikkien valtion omistuksessa olevien viejien yleisimpiä liiketoimia. Joka tapauksessa vastaajan olisi täytynyt ottaa huomioon sellaisia valtionyrityksiä koskevat tiedot, jotka ovat sen otokseen sisältynyttä yhtiötä edustavampia, ja erityisesti kantajan toimittamat tiedot. Kantaja on merkitykseltään toiseksi tärkein valtiojohtoinen vientiyritys nyt kyseessä olevilla markkinoilla ja harjoittaa myyntiä tavallisilla hinnoilla.

75 Kantajan mielestä vastaaja on lisäksi tehnyt perustavanlaatuisen virheen käyttämässään otannassa, koska se on pitänyt Waimanly Bicycle Manufactory (jäljempänä Waimanly) -yhtiötä valtionyrityksenä, vaikka kyseinen yhtiö ei kuulu tähän yritysluokkaan.

76 Vastaajan mukaan perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdan soveltamisedellytykset ovat täyttyneet, mistä väliintulijat ovat samaa mieltä. Ensiksikin polkumyyntitutkimus kohdistui Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien vientiin eikä eri kiinalaisten yritysten harjoittamaan vientiin. Toiseksi hintojen vaihtelu oli suurta ja liiketoimia oli paljon. Jokaista kiinalaista polkupyörätyyppiä vastaamaan oli löydettävissä Taiwanin markkinoilla myyty samanlainen malli normaaliarvon määrittämiseksi ja yhteisön markkinoilla myyty malli alihinnoittelun tason arvioimiseksi. Otoksen laajentaminen muihin viejiin ja niiden polkupyörätyyppeihin olisi aiheuttanut tutkittavien liiketoimien lukumäärän merkittävän kasvun ja siten menettelyn tarpeettoman pidentymisen.

77 Kantajan vastaajaan kohdistama arvostelu siitä, ettei otokseen ole sisällytetty kaikkia viejiä, ei vastaajan mielestä ole perusteltua. Kyseisen oikeussäännön mukaan oli mahdollista suorittaa edustava otanta viejistä varsinkin silloin, kun on tämän asian tavoin kysymys suuresta osasta niitä.

78 Vastaaja pitää tässä asiassa otosta edustavana, sillä se on kattanut 88 prosenttia niiden 20 yhtiön koko tuonnista Euroopan yhteisöön, jotka olivat vastanneet kyselyyn. Otokseen ovat erityisesti sisältyneet kahden valtiojohtoisen yrityksen, Guanghzou Five Rams Bicycle Groupin ja Waimanlyn, vientimäärät. Ne edustivat yli 85 prosenttia niiden valtiojohtoisten yhtiöiden koko viennistä tutkimusajanjakson aikana, jotka olivat vastanneet kyselyyn.

79 Toisin kuin kantaja väittää, Waimanly on vastaajan mukaan valtionyhtiö, sillä se on kokonaisuudessaan Foreign Trading Company of Po Ou Provincen hallinnassa, jonka taas Kiinan kansantasavalta omistaa kokonaan.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

80 Perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdassa säädetään, että "jos hinnat vaihtelevat, — — otantamenetelmiä, eli useimmin esiintyvien tai edustavimpien hintojen käyttöä, voidaan soveltaa normaaliarvon ja vientihintojen määrittämiseksi, kun kyseessä on huomattava määrä liiketoimia" *.

81 Kauppatavaroiden normaaliarvon määrittämiseksi yritykset voidaan valita niiden yhteisön markkinoille harjoittaman tuonnin perusteella määräytyvän edustavuuden mukaan (ks. mm. asia 246/87, Continentale Produkten-Gesellschaft, tuomio 12.5.1989, Kok. 1989, s. 1151, 12 kohta).

82 Edellä lainatusta säännöksestä tai oikeuskäytännöstäkään ei silti suinkaan seuraa, että yhteisön toimielinten olisi otettava erikseen kunkin viejän osalta huomioon useimmin esiintyvät tai edustavimmat hinnat, sen sijaan että ne menettelisivät näin kaikkien viejien osalta yhteisesti.

83 Kuten yhteisön toimielimet ovat esittäneet, väliaikaisen asetuksen 15. perustelukappaleesta ja kanteen kohteena olevan asetuksen 28. perustelukappaleesta ilmenee, että polkumyyntitutkimuksen kohteena olleet yritykset on valittu sillä perusteella, miten edustavia ne ovat tuonnin harjoittajina yhteisön markkinoilla. Tässä suhteessa kantaja ei kiistä sitä, että otokseen sisällytetyt kuusi yhtiötä edustivat 88:aa prosenttia kaikesta kyselyyn vastanneiden yritysten yhteisöön suuntaamasta viennistä (kanteen kohteena olevan asetuksen 28. perustelukappale).

* Lainaus suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska asetuksen suomenkielinen käännös on epätarkka.

84 Siltä osin kuin kantaja on väittänyt, ettei Waimanly-yhtiötä voitaisi pitää valtionyhtiönä, komission yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 25.2.1997 toimittamista asiakirjoista kokonaisuudessaan ja erityisesti Waimanlyn neuvoston 1.7.1992 komissiolle osoittamasta telefax-viestistä ilmenee, että Waimanly on kokonaisuudessaan Foreign Trading Company of Po Ou Province -nimisen Kiinan kansantasavallan viranomaisyksikön hallinnassa. Yhteisön toimielimet ovat näin ollen perustellusti pitäneet Waimanlya valtionyrityksenä.

85 On lopuksi syytä todeta, että perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdassa annetaan yhteisön toimielimille laaja harkintavalta (ks. edellä 63 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. neuvosto). Yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonnan on näin ollen kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen valinnan perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole päätöksenteossa arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. edellä 63 ja 64 kohdassa mainitut asiat Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomion 21 kohta; asia Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomion 63 kohta ja asia Ferchimex v. neuvosto, tuomion 67 kohta).

86 Edellä esitetty huomioon ottaen yksinomaan sillä seikalla, että vastaaja on käyttänyt kaikkien viejien hintojen sijasta merkittävimpien vientiyritysten edustavia hintoja kussakin määrittämässään luokassa, ei ole sellaista merkitystä, että sen johdosta voitaisiin pitää riidanalaisen polkumyyntitullin käyttöönoton perustana ollutta otantaa edustavuudeltaan ilmeisen epäonnistuneena.

87 Edellä esitetystä seuraa, että toinen kanneperuste on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee kieltäytymistä kohtelemasta yksilöllisesti asetuksen kohteena olevia eri viejiä (perusasetuksen 2 artiklan 5 ja 9 kohdan sekä 13 artiklan 3 kohdan ja GATT-sopimuksen VI artiklan 2 kohdan rikkominen)

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

88 Kantaja korostaa aluksi, että yhteisön toimielimet ovat noudattaneet polkumyyntitulleja käyttöön otettaessa muutaman vuoden ajan käytäntöä, jonka mukaan muiden kuin markkinatalousmaiden yrityksiä ei suostuta kohtelemaan yksilöllisesti (ks. väliaikaisen asetuksen 33. ja 34. perustelukappale). Yhtenäinen polkumyyntitulli otetaan käyttöön maan kaikkien viennin harjoittajien osalta ja sitä sovelletaan kaikkiin Euroopan yhteisöön vietäviin tuotteisiin ilman, että otettaisiin huomioon kullekin kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle määritettyjä polkumyyntimarginaaleja. Kantajan mukaan komissio ja neuvosto katsovat, että suunnitelmatalousmaiden osalta yrityskohtaisesti eriytettyjen tullien käyttöönottaminen kannustaisi valtiota puuttumaan asiaan ja ohjaamaan koko viennin tapahtuvaksi sen yhtiön välityksellä, johon kohdistuu kaikkein matalin tulli.

89 Kantajan mielestä tällaisen käytännön noudattaminen on vastoin perusasetusta, jossa yhteisön toimielimet velvoitetaan kohtelemaan viejiä yksilöllisesti tuotteiden alkuperämaasta riippumatta silloin, kun se on mahdollista, ja ainakin silloin, kun yritys on kyseisessä hallintomenettelyssä toiminut täydessä yhteistyössä.

90 Kantaja painottaa, että yhteisön toimielinten käytännöstä olla määräämättä polkumyyntitulleja kunkin kysymykseen tulevan viejän yksilöllisen tilanteen mukaan ei seuraa ainoastaan, että kullekin viejälle ominaisia erityispiirteitä ei ole otettu huomioon asianomaista normaaliarvoa laskettaessa, vaan myös, että kunkin viejän vientimääriin ja -hintoihin vaikuttavat eroavuudet on sivuutettu. Tällainen käytäntö johtaa kantajan mukaan siihen, että loukataan yhtä GATT-sopimuksen keskeisimmistä polkumyyntiä koskevista periaatteista (GATT-sopimuksen VI artiklan 2 kohta), joka on esitetty GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta 12.4.1979 tehdyn sopimuksen (EYVL 1980 L 71, s. 90, jäljempänä GATTin polkumyynnin vastainen säännöstö) 8 artiklan 3 kohdassa ja toistettu perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan "näiden tullien määrä ei saa olla suurempi kuin väliaikaisesti arvioitu tai lopullisesti vahvistettu polkumyyntimarginaali — —; sen on

oltava pienempi, jos pienempi tulli riittää vahingon poistamiseen". Lopuksi kantaja toteaa, että tämän käytännön takia kyseessä olevilla yrityksillä, joista kantaja on yksi, ei ole mahdollisuutta saada oikeudenmukaista kohtelua esillä olevassa menettelyssä.

91 Vastaaja ei kantajan mielestä mitenkään voi vedota siihen, että kantajan kotipaikka on muussa kuin markkinatalousmaassa, koska ainoa lainsäätäjän tekemä ero kotipaikkanaan tätä tai jotakin muuta maata pitävien yhtiöiden välillä liittyy yksinomaan normaaliarvon laskemismenetelmään.

92 Kantaja on lisäksi sitä mieltä, että riidanalaista käytäntöä noudattaessaankin yhteisön toimielinten olisi pitänyt kohdella kantajaa yksilöllisesti. Tältä osin aiemmissa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia tuotteita koskevissa asioissa yhteisön toimielimet ovat kantajan mukaan kohdelleet asianomaisia viejiä yksilöllisesti, kun nämä ovat osoittaneet olevansa valtiosta riippumattomia vientitoimintansa johtamisen ja vientihintojensa määräämisen suhteen (kanteen kohteena olevan asetuksen 16. perustelukappale).

93 Nimenomaan valtiosta riippumattomuutensa osalta kantaja katsoo täyttävänsä ne yhteisön toimielinten asettamat arviointiperusteet, jotka on asetettu komission 1.12.1992 päivätyssä muistiossa, jossa täsmennetään menettelytapoja, jotka komissiolla on polkumyyntiasioissa ollut tarkoitus omaksua muiden kuin markkinatalousmaiden yhteisyrityksiä kohtaan. Kantaja esittää tältä osin, että se voi täysin vapaasti ja ilman minkäänlaisia lupia myydä tuotteitaan ulkomaille ja että nämä kaupat yleensä tehdään suoraan Euroopan yhteisöön sijoittautuneiden itsenäisten maahantuojien kanssa vapaasti neuvotelluin ehdoin.

94 Joka tapauksessa kantajan mielestä yhteisön toimielinten on näytettävä toteen valtion määräysvalta kantajan harjoittaman viennin suhteen eikä esitettävä tästä pelkkiä olettamia. Tässä tapauksessa toimielimet eivät ole esittäneet yhtään mitään tämänsuuntaistakaan todistusaineistoa.

95 Kantaja viittaa lopuksi siihen, ettei Kiinan kansantasavalta ole valtiojohtoisen kaupankäynnin maa, vaan sosialistisen markkinatalouden maa, jossa yritykset ovat vastuussa voitoistaan ja tappioistaan, vaikka yksityishenkilöt eivät saakaan omistaa eivätkä hallita yhtiöitä. Kantaja vetoaa tältä osin useisiin taloustieteellisiin kirjoituksiin, jotka osoittavat Kiinan talouden olevan muuttumassa markkinataloudeksi. Se, että Kiinan valtiolla kuten kaikilla muillakin valtioilla on joka hetkellä mahdollisuus muuttaa lainsäädäntöään, ei aseta kyseenalaiseksi yritysten riippumattomuutta valtioon nähden.

96 Vastaaja korostaa, ettei perusasetuksessa edellytetä yhteisön toimielinten kohtelevan viejiä yksilöllisesti. Vastaajan mukaan perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenee, että polkumyynnin vastainen menettely kohdistuu yhdestä tai useammasta maasta peräisin olevaan vientiin eikä yhden tai useamman yksilöllisesti määritellyn yhtiön harjoittamaan vientiin. Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa lisäksi säädetään ainoastaan, että polkumyynnin vastaisissa asetuksissa yksilöidään alkuperä- tai viejämaa ja, jos mahdollista, tavarantoimittajien nimet.

97 Missään perusasetuksen säännöksessä, mukaan lukien sen 13 artiklan 3 kohta, ei vastaajan mielestä määrätä laskemaan kullekin viejälle yksilöllistä polkumyyntimarginaalia. Samoin on asia GATT:in polkumyynnin vastaisen säännöstön suhteen. Sitä ei lisäksi missään tapauksessa sovelleta esillä olevaan asiaan, koska Kiinan kansantasavalta ei ole GATT-sopimuksen sopimuspuoli.

98 Vastaaja on sitä mieltä, ettei kantajaa ole tässä asiassa voitu kohdella yksilöllisesti. Vastaaja tähdentää, ettei ole osoitettu kantajan voivan toimia riippumattomasti Kiinan valtiosta. Ei ole ollut mahdollista käsitellä viejiä yksilöllisesti samalla heikentämättä toteutettujen suojatoimenpiteiden tehokkuutta. Koska valtiolla nimittäin on mahdollisuus valvoa alihankkijoiden hinnoittelua, vientiyhtiöiden kustannukset eivät välttämättä ole vastanneet taloudellista todellisuutta. Yksilöllisten polkumyyntimarginaalien huomioonottaminen olisi näin ollen voinut antaa jollekin vientiyhtiölle perusteetonta kilpailuetua, sillä valtiolla olisi ollut mahdollisuus kiertää suojatoimenpiteet ohjaamalla koko viennin tapahtuvaksi sen viejän välityksellä, johon kohdistuu kaikkein matalin tulli.

99 Vaikkakin valtion määräysvalta Kiinan kansantasavallassa on rajoittunut tietyillä talouden osa-alueilla, kiinalaiset vientiyhtiöt, kuten kantaja, ovat vastaajan mukaan edelleen täysin valtion hallinnassa ja valvonnassa, eikä niitä siten voida pitää markkinataloudessa toimiviin yrityksiin verrattavissa olevina riippumattomina yhtiöinä. Valtio saattaa samoin milloin vain peruuttaa miltä tahansa viejältä luvan viennin harjoittamiseen. Vastaaja pitääkin joka tapauksessa mahdottomana tarkistaa valtion valvonnan tarkkaa laajuutta edes paikalla suoritettavin tutkimuksin: toisaalta tiettyjä lakeja ei ole julkaistu eivätkä ne ole ulkomaalaisten saatavilla, toisaalta tietyt käytännöt syrjäyttävät lain.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

100 Perusasetuksessa ei ole ainoatakaan säännöstä, jossa kiellettäisiin ottamasta käyttöön yhtenäistä polkumyyntitullia valtiojohtoisen kaupankäynnin maiden osalta (edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 92 kohta).

101 Asetuksen 2 artiklan 5 kohdassa nimittäin vain osoitetaan ne perusteet, joilla normaaliarvo määritetään muista kuin markkinatalousmaista peräisin olevan tuonnin osalta. Asetuksen 2 artiklan 9 kohta normaaliarvon ja vientihinnan vertailusta koskee ainoastaan hintojen vertailukelpoisuutta ja tarkistuksia, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon tähän vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot.

102 Asetuksen 2 artiklan 13 kohdasta seuraa, että hintojen vaihdellessa vientihintoja verrataan periaatteessa normaaliarvoon liiketoimi liiketoimelta. Tässä tapauksessa vertailu on toteutettu tältä pohjalta (ks. väliaikaisen asetuksen 28. perustelukappale). Päinvastoin kuin kantaja väittää, tämä ei silti merkitse sitä, ettei yhtenäistä polkumyyntitullia voitaisi ottaa käyttöön.

103 Riippumatta GATTin polkumyynnin vastaisen säännöstön sovellettavuudesta tähän tapaukseen sen 8 artiklan 3 kohdassa samoin kuin perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdassakaan ei kielletä yhtenäisen polkumyyntitullin käyttöönottoa eikä vaadita polkumyyntimarginaalin laskemista erikseen kullekin viejälle. Niissä edellytetään yksinomaan tullin määrän ja polkumyyntimarginaalin riippuvan toisistaan silloinkin, kun ne on määritetty yhtenäisesti.

104 Vaikka perusasetuksen 2 artiklan 14 kohdassa (a alakohta) polkumyyntimarginaali määritelläänkin määräksi, jolla normaaliarvo on vientihintaa suurempi, kyseisessä kohdassa (b alakohta) säädetään kuitenkin, että "jos polkumyyntimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotetut keskiarvot".

105 Asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetään lopuksi, että polkumyynnin vastaisissa asetuksissa "yksilöidään erityisesti käyttöön otettavan tullin määrä ja laji, kyseinen tuote, alkuperä- tai viejämaa, toimittajan nimi, jos mahdollista, sekä ne syyt, joihin asetukset perustuvat". Vaikka tältä osin (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 93 kohta) sekä tämän säännöksen rakenteesta että sen tavoitteesta tosin ilmenee, että velvollisuudesta yksilöidä polkumyynnin vastaisissa asetuksissa tavarantoimittajan nimi periaatteessa seuraa myös velvollisuus vahvistaa jokaisen toimittajan osalta erityinen polkumyyntitulli, on kuitenkin paikallaan korostaa, että tämän säännöksen sanamuodon mukaan nimi on yksilöitävä vain "jos mahdollista". Lainsäätäjä on siis nimenomaisesti rajannut velvollisuuden ilmoittaa tavarantoimittajan nimi ja tätä kautta velvollisuuden määrätä erityinen polkumyyntitulli jokaiselle toimittajalle vain tapauksiin, joissa tällainen tarkkuus on mahdollista.

106 Noudattaessaan riidanalaista käytäntöä toimielimet eivät ole tulkinneet virheellisesti mainintaa "jos mahdollista". On nimittäin todettava, ettei jokaisen tavarantoimittajan nimeä ole mahdollista yksilöidä, jos polkumyyntitullien kiertämisvaaran välttämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön koko maata koskeva yhtenäinen polkumyyntitulli. Tilanne on tällainen valtiojohtoisen kaupankäynnin maiden osalta muun muassa silloin, kun yhteisön toimielimet eivät asianomaisten viejien asemaa tutkittuaan ole vakuuttuneita siitä, että nämä viejät toimivat valtiosta riippumattomasti (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 94 kohta).

107 Riidanalainen käytäntö ei ole ristiriidassa sen enempää perusasetuksen tavoitteen kuin hengenkään kanssa. Kuten yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo todennut edellä 39 kohdassa mainitussa asiassa Climax Paper vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa (95 kohta), perusasetuksen tavoitteena on muun muassa suojata yhteisöä polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta. Asetuksen hengen osalta useista säännöksistä ilmenee, että normaaliarvo ja vientihinnat on tavallisesti vahvistettava yksilöllisesti ja viejäkohtaisesti. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että yhteisön toimielinten velvollisuutena olisi tehdä näin jokaisessa tapauksessa tai ottaa käyttöön kutakin viejää koskeva yksilöllinen polkumyyntitulli. Asetuksen hengen perusteella yhteisön toimielimillä on laaja harkintavalta ratkaistaessa, milloin asianomaisten viejien yksilöllinen kohtelu on asianmukaisinta. Tämä ilmenee muun muassa 2 artiklan 14 kohdan b alakohdasta ja 13 artiklan 2 kohdasta, joiden perusteella yhteisön toimielimet voivat vahvistaa polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon ja siis yhtenäisen polkumyyntimarginaalin koko maalle samoin kuin ottaa käyttöön tätä maata koskevan yhtenäisen polkumyyntitullin.

108 Edellä esitetystä seuraa, ettei käytäntö, jonka seurauksena otetaan käyttöön koko maata koskeva yhtenäinen polkumyyntitulli, ole vastoin perusasetuksen sanamuotoa, tavoitetta eikä henkeä, jos tämä käytäntö on välttämätön yhteisön suojautumiseksi polkumyynniltä ja suojatoimenpiteiden kiertämiseltä (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 96 kohta).

109 Sen kysymyksen ratkaiseminen, toimiiko valtiojohtoisen kaupankäynnin maan vienninharjoittaja riittävän riippumattomasti suhteessa valtioon, jotta sitä olisi kohdeltava yksilöllisesti, edellyttää monitahoisten, samanaikaisesti taloudellisten, poliittisten ja oikeudellisten tosiseikkojen arviointia. Tältä osin on muistettava, että oikeuskäytännön mukaan toimielimillä on laaja harkintavalta monitahoisissa taloudellisissa kysymyksissä (ks. edellä 63 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. neuvosto, tuomion 131 kohta) ja että tämän harkintavallan käytön oikeudellisen valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole päätöksenteossa arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. edellä 64 kohdassa mainitut asiat Nachi Fujiko-

shi v. neuvosto, tuomion 21 kohta, ja Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomion 63 kohta). Sama koskee myös niitä kyseisen maan oikeudelliseen ja poliittiseen tilanteeseen liittyviä seikkoja, joita yhteisön toimielinten on arvioitava sen määrittämiseksi, toimiiko viejä riittävän riippumattomasti valtiojohtoisen kaupankäynnin maan viranomaisista, jotta sitä voitaisiin kohdella yksilöllisesti (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 98 kohta).

110 Tässä tapauksessa vastaajan kanteen kohteena olevan asetuksen 17.—21. perustelukappaleessa ja vastineissaan kehittelemät perusteet yhtenäisen polkumyyntitullin käyttöönotolle ovat asianmukaiset. On erityisesti tarpeen panna merkille, että perusasetuksessa ei edellytetä yksilöllistä kohtelua; vaikuttaa lisäksi todennäköiseltä, ettei komissio esillä olevassa tilanteessa pysty vahvistamaan edes paikan päällä kiinalaisten viejien ilmoituksia.

111 On syytä erityisesti huomata, että kanteen kohteena olevan asetuksen 19. perustelukappaleessa esitetyt perusteet sille, että Kiinan kansantasavallan kaltaisessa maassa on äärimmäisen vaikeaa osoittaa kiinalaisen yrityksen olevan todella riippumaton valtiosta, eivät näytä ilmeisen virheellisiltä. Kantaja ei sitä paitsi ole pystynyt kumoamaan sanotun 19. perustelukappaleen väitettä, jonka mukaan Kiinan kansantasavalta on tutkimusta tehtäessä ollut siirtymävaiheessa valtion täydelleen valvoman talouden ja osittain markkinatalouteen suuntautuvan talouden välillä. Kantaja ei myöskään ole kiistänyt väitettä, jonka mukaan valtion valvontaa esiintyy edelleen useilla talouselämän aloilla ja jonka mukaan markkinatalouden toiminnalle tarpeelliset oikeudelliset tai muutkaan järjestelmät eivät ole riittävän kehittyneitä eivätkä tunnettuja taloudellisten toimijoiden ja virkamiesten keskuudessa.

112 Kantaja ei lisäksi ole kiistänyt sitä, että Kiinan hallituksen edustaja, joka on esittänyt edustavansa kaikkia niitä polkupyöriä valmistavia yrityksiä, jotka osittainkaan ovat olleet Kiinan valtion omistuksessa tai hallinnassa, on ilmoittanut komissiolle valtion yhteensovittavan kaikkien polkupyöräntuottajien toimintaa Kiinassa (kanteen kohteena olevan asetuksen 26. perustelukappale).

113 Kantaja on sitä paitsi kannekirjelmässään samoin kuin suullisessa käsittelyssä esittänyt, että Kiinan kansantasavallan talousjärjestelmää ei varsinaisesti voida kutsua markkinataloudeksi, vaan sosialistiseksi markkinataloudeksi, tunnustaen täten epäsuorasti tämän maan edelleen pysyvän valtiojohtoisen kaupankäynnin maana.

114 Komission 1.12.1992 päivätyn muistion osalta on riittävää todeta, että se on sisäinen muistio eli siis komission oma työasiakirja, joka ei luonteeltaan ole sellainen, että sen vuoksi kantajalle syntyisi perusteltuja odotuksia (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 115 kohta) tai että se velvoittaisi muita yhteisön toimielimiä.

115 Edellä esitetystä seuraa, ettei kantaja ole onnistunut osoittamaan olevansa todella riippumaton Kiinan viranomaisten vaikutusvallasta. Yhteisön toimielimet eivät siten ole tehneet ilmeistä virhettä tosiseikkoja arvioidessaan.

116 Tämän johdosta kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Neljäs kanneperuste, joka koskee kieltäytymistä toimittamasta selvitystä laskentamenetelmästä (perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdan rikkominen)

Asianosaisten väitteet ja niiden perusteet

117 Kantaja arvostelee komissiota siitä, että se on laiminlyönyt perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdasta seuraavat tiedonantovelvollisuutensa, koska kantajalle

toimitetut tiedot ovat olleet riittämättömiä. Komissio on nimittäin ensiksikin toimittanut kantajalle vain Guanghzou Five Rams Bicycle Groupiin liittyvät tiedot eikä siis mitään kantajaa koskevia tietoja, toiseksi se on toimittanut riittämättömät tiedot niistä taiwanilaisten polkupyörien malleista ja mallien hinnoista, joita on käytetty normaaliarvon laskennan perustana, sekä kolmanneksi se on ilmoittanut polkumyynnin arvoa ja polkumyyntimarginaalia koskevat luvut ainoastaan kokonaisarvoina sen sijaan, että tiedot olisi annettu liiketoimi liiketoimelta.

118 Vastaaja on sitä mieltä, että yhteisön toimielimet ovat noudattaneet yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-49/88, Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, 27.6.1991 antamassa tuomiossa (Kok. 1991, s. I-3187, 17 kohta) esittämiä arviointiperusteita. Komissio on antanut kantajalle tiedoksi polkumyyntitullia laskettaessa käytetyn menetelmän tiedoksiannoksi otsikoimallaan asiakirjalla. Komissio on myös toimittanut otokseen sisältyneille kuudelle viejälle tiedot kaikista niitä koskevista laskelman osista. Näitä tietoja ei ole voitu ilmaista muille yrityksille, kuten kantajalle, niiden luottamuksellisuuden tähden. Näiden tietojen perusteella nämä muutkaan yritykset tuskin olisivat voineet esittää asianmukaisia huomautuksia. Kantajalla on lisäksi joka tapauksessa ollut mahdollisuus tutustua komission tiloissa muihin kuin luottamuksellisiin asiakirjoihin. Yhteisön toimielimet eivät ole voineet antaa seikkaperäisempää selvitystä polkumyyntimarginaalista sen vuoksi, ettei asiassa ole laskettu mitään yksilöllisiä polkumyyntimarginaaleja. Kantaja ei vastaajan mukaan voi arvostella toimielimiä siitä, ettei se ole saanut niiltä itseään koskevia tietoja. Tällaisia tietoja ei nimittäin ole käytetty riidanalaisessa säännöksessä tarkoitetulla tavalla, koska kantaja ei ole kuulunut otokseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

119 Perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetään, että "tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viejät —— voivat pyytää, että heille annetaan tietoja niistä tärkeimmistä tosiseikoista ja havainnoista, joiden perusteella on tarkoitus suositella lopullisten tullien määräämistä ——". Pyynnöt on osoitettava kirjallisina komissiolle (7 artiklan 4 kohdan c alakohdan i alakohdan aa alakohta). Näiden

tiedonsaantipyyntöjen on väliaikaista tullia kannettaessa oltava perillä viimeistään kuukauden kuluttua kyseisen tullin käyttöönoton julkaisemisesta (7 artiklan 4 kohdan c alakohdan i alakohdan cc alakohta). Asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdan ii alakohdassa ja iii alakohdassa täsmennetään ne menettelytavat, joilla komissio voi antaa pyydettyjä tietoja, ja tämän velvoitteen täyttämiselle asetetut määräajat.

120 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksiin on kiinnitetty riittävästi huomiota, kun yrityksellä, jonka etua asia koskee, on hallinnollisen menettelyn aikana ollut asianmukainen tilaisuus esittää kantansa asiassa esiintuotujen tosiseikkojen, näkökohtien ja mahdollisesti kertyneiden asiakirjojen todenmukaisuudesta sekä merkityksestä asian kannalta (ks. esim. asia 85/76, Hoffmann-La Roche v. komissio, tuomio 13.2.1979, Kok. 1979, s. 461, 11 kohta; edellä 59 kohdassa mainittu asia Nakajima v. neuvosto, tuomion 108 kohta; edellä 118 kohdassa mainittu asia Al-Jubail Fertilizer ja Saudi Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomion 17 kohta; asia T-30/91, Solvay v. komissio, tuomio 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1775, 59 kohta; asia T-36/91, ICI v. komissio, tuomio 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1847, 69 kohta ja edellä 26 kohdassa mainittu asia Sinochem Heilongjiang v. neuvosto, tuomion 75 kohta).

121 Komissiolle kuuluva tiedonantovelvollisuus on kuitenkin sovitettava yhteen luottamuksellisien tietojen ilmaisemiskiellon kanssa. Perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetään tältä osin, että yhteisön toimielimet tai jäsenvaltiot samoin kuin niiden palveluksessa olevat eivät saa ilmaista tätä asetusta sovellettaessa saamiaan tietoja, joita tiedot toimittanut on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisina, ilman viimeksi mainitun nimenomaisesti antamaa lupaa. Yhteisön toimielimet voivat katsoa tietyt tiedot luottamuksellisiksi, jos niiden ilmaiseminen on omiaan aiheuttamaan huomattavia haitallisia seuraamuksia sille, joka on toimittanut ne tai on toiminut tietolähteenä (EY:n perustamissopimuksen 214 artikla ja perusasetuksen 8 artiklan 3 kohta).

122 Tässä asiassa kantajan käsitykselle komission sille toimittamien muiden kuin luottamuksellisten tietojen riittämättömyydestä ei ole perusteita. Komissio on ensiksikin esittänyt tiedoksiannoksi otsikoimassaan asiakirjassa kyseessä olevaa tuotetta,

yhteisön teollisuutta, otantamenetelmää, normaaliarvoa, vientihintoja, polkumyyntimarginaalia ja yhteisölle aiheutuvaa vahinkoa koskevat tiedot. On toiseksi myönnettävä paitsi se, että yhteisön toimielimet eivät ole velvollisia laskemaan kullekin kyseessä olevalle yritykselle omaa polkumyyntimarginaalia eivätkä ottamaan jokaiselle niistä käyttöön erillistä polkumyyntitullia (ks. tästä kolmatta kanneperustetta koskevia perusteluita), myös se, että yhteisön toimielimillä on harkintavaltaa valittaessa yrityksiä polkumyyntimarginaalin määrittämisen ja käyttöönotettavan polkumyyntitullin perustan muodostavaan otokseen. Yhteisön toimielimille on näin ollen tunnustettava oikeus olla keräämättä ja käyttämättä tiettyjä yrityksiä koskevia tietoja. Tämän johdosta on selvää, etteivät toimielimet voi olla velvollisia myöskään toimittamaan tuollaisia tietoja, joita ei edellä esitetyn perusteella missään tapauksessa eikä erityisesti nyt esillä olevassa tilanteessa ole vaadittukaan eikä siten millään tavoin käytetty. Kolmanneksi kantaja ei kiistä saaneensa tilaisuuden tutustua muihin kuin luottamuksellisiin asiakirjoihin komission tiloissa.

123 Edellä esitetystä seuraa, että neljäs kanneperuste on samoin hylättävä.

Viides kanneperuste, joka koskee polkumyyntimarginaalien laskemisessa käytetyn menetelmän virheellisyyttä (perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan rikkominen) samoin kuin harkintavallan väärinkäyttöä käyttöönotetun polkumyyntitullin tason osalta

Asianosaisten väitteet ja niiden perusteet

124 Kantajan mielestä vastaaja on käyttänyt harkintavaltaansa väärin nostaessaan kohtuuttomalla ja virheellisellä tavalla polkumyyntimarginaalia. Käyttäessään hyväkseen sellaisen otokseen sisältyvän yhtiön polkumyyntimarginaalia, jolla tämä marginaali on ollut korkein, vastaaja on keinotekoisesti suurentanut yleistä

polkumyyntimarginaalia ja useimmilta muilta kyselyyn vastanneilta yhtiöiltä perittävää polkumyyntitullia. Näiden yhtiöiden osalta polkumyyntitullin määrä näin ollen ylittää todellisen polkumyyntimarginaalin perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan vastaisesti. Vastaaja ei ole kantajan mukaan ollut oikeutettu ottamaan huomioon polkumyyntimarginaalin laskennassa yhteistyöstä vastaajan mielestä pidättäytyneiden yhtiöiden 27 prosentin suuruista osuutta kokonaisviennistä, sillä kiinalaisten viejien toimittamat tiedot olivat riittäviä muodostamaan edustavan otoksen. Tämä 27 prosentin osuus, jonka tiedon lähde ei ole kantajan tiedossa, on lisäksi täysin vailla perustaa. Jos kyseinen osuus on peräisin Euroopan yhteisöjen tilastotoimistosta (Eurostat), on syytä huomata komission usein olleen tyytymätön tämän viraston toimittamien tietojen epätarkkuuteen.

125 Vastaaja täsmentää, että Kiinan kansantasavallan polkupyöräviennin kokonaismäärä Euroopan yhteisöön tutkimusajanjaksona on saatu Eurostatilta, joka on ainoa luotettava tietolähde. Viejien toimittamat tiedot ovat kattaneet 73 prosenttia tästä kokonaismäärästä tutkimusajanjakson ajalta. Jäljellä olevien 27 prosentin polkumyyntimarginaali on määritetty parhaiden käytettävissä olleiden tietojen avulla perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti. Vakiintuneen käytännön mukaan asianmukaisimpina on pidetty sen yhtiön tietoja, jonka polkumyyntimarginaali on ollut yhteistyöhön osallistuneista yrityksistä korkein.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

126 Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaan polkumyyntitullien määrä ei saa olla suurempi kuin väliaikaisesti arvioitu tai lopullisesti vahvistettu polkumyyntimarginaali, ja sen on oltava pienempi, jos pienempi tulli riittää vahingon poistamiseen.

127 Tässä tapauksessa väliaikaisesta asetuksesta (ks. sen 37. perustelukappale) ja kanteen kohteena olevasta asetuksesta (ks. sen 50. perustelukappale) ilmenee, että komission kyselyyn vastanneiden yhtiöiden vienti on edustanut 73:a prosenttia Kiinan kansantasavallan kokonaisviennistä. Näiden yhtiöiden polkumyyntimargi-

naali on vahvistettu otokseen sisältyneiden kuuden yhtiön eri malleja koskevien marginaalien painotettujen keskiarvojen perusteella. Niiden viejien, jotka eivät olleet vastanneet kyselyyn ja jotka ovat edustaneet jäljelle jäävää 27:ää prosenttia viennistä, polkumyyntimarginaali on määritetty perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan perusteella. Tämän säännöksen mukaan alustavat tai lopulliset myönteiset tai kielteiset päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella, kun osapuoli, jota asia koskee, tai kolmas maa kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja, ei toimita niitä kohtuullisessa ajassa taikka merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia. Tässä suhteessa komissio on ollut sitä mieltä, että parhaat käytettävissä olleet tiedot ovat olleet sen otokseen sisältyvän yhtiön, jonka polkumyyntimarginaali on ollut kaikkein korkein. Tällä tavoin laskettu Kiinan kansantasavallan polkumyyntimarginaali, ilmaistuna prosentteina caf-arvosta (hinta, vakuutus- ja rahtikustannukset), nousee 30,6 prosenttiin.

128 Kolmannen kanneperusteen, joka koskee kieltäytymistä kohtelemasta yksilöllisesti asianomaisia viejiä, edellä esitetystä tarkastelusta seuraa toisaalta, että yhteisön toimielinten menettely ei ole perusasetuksen sanamuodon, tavoitteen eikä hengen vastainen sekä toisaalta, että kantaja ei täytä yksilöllisen kohtelun myöntämisen edellytyksiä ja että yhteisön toimielimet eivät näin ollen ole arvioineet tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti.

129 Meneteltäessä tällä tavoin lisäksi oletetaan, että valtiojohtoisen kaupankäynnin maassa viejät eivät yleensä ole riippumattomia valtion vaikutusvallasta ja että yksi esillä olevan käytännön tavoitteista on estää polkumyyntitullien kiertäminen. Jos nimittäin toimielimet eivät saisi polkumyyntimarginaalia laskiessaan ottaa huomioon tutkimusvaiheessa yhteistyöstä pidättäytyneiden yhtiöiden vientiä, valtiojohtoisen kaupankäynnin maan viranomaiset voisivat polkumyyntitutkimuksen käynnistyessä määrätä korkeimpia vientihintoja soveltavan viejän olemaan yhteistyössä yhteisön toimielinten kanssa ja kieltää muilta viejiltä tämän yhteistyön. Viranomaiset voisivat tällä tavoin varmistaa, että kaikkiin polkumyyntiä harjoittaviin viejiin sovellettaisiin sille viejälle vahvistettua polkumyyntimarginaalia vastaavaa polkumyyntitullia, jolla tämä marginaali olisi kaikkein alhaisin (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 130 kohta).

130 Kuten tämän tuomion 107 kohdassa todetaan, perusasetuksen 2 artiklan 14 kohdan b alakohdasta ilmenee, että yhteisön toimielimet voivat vahvistaa polkumyyntimarginaalien painotetun keskiarvon ja siis yhtenäisen polkumyyntimarginaalin koko maalle.

131 On syytä lisäksi todeta, että yhteisön toimielimet ovat perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan oikeutetusti toimineet Eurostatin tilastotietojen ja niiden yhtiöiden toimittamien tietojen perusteella, jotka ovat vastanneet komission kyselyyn; nämä tiedot ovat tässä tapauksessa olleet edellä mainitussa säännöksessä tarkoitetut parhaat käytettävissä olevat tiedot.

132 On tämän jälkeen korostettava, että sekä tutkimusvaiheessa yhteistyöstä pidättäytyneiden viejien vientihinnan laskeminen että yhtenäisen polkumyyntimarginaalin määrittäminen käytettävissä olevien tietojen perusteella edellyttävät monitahoisten taloudellisten tilanteiden arvioimista. Tämän harkintavallan käytön oikeudellisen valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole päätöksenteossa arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. edellä 64 kohdassa mainittu asia Nachi Fujikoshi v. neuvosto, tuomion 21 kohta; edellä 64 kohdassa mainittu asia Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomion 63 kohta ja edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 135 kohta; ks. myös edellä 63, 83 ja 107 kohta).

133 Väliaikaisesta asetuksesta (ks. sen 37. perustelukappale) ja kanteen kohteena olevasta asetuksesta (ks. sen 50. perustelukappale) ilmenee tältä osin, että komission kyselyyn vastanneiden yhtiöiden toimittamat tiedot eivät ole koskeneet kaikkea kyseessä olevan tuotteen Kiinasta tapahtuvaa vientiä, vaan vain 73:a prosenttia Kiinan kansantasavallan kokonaisviennistä. On todettava, että yhteisön toimielimet ovat perusasetuksen 7 artiklan 7 kohdan b alakohtaa soveltaen perustaneet laskelmansa niiden viejien vientimääristä, jotka eivät olleet toimittaneet tietoja, polkupyörien tuonnin kokonaismäärää Kiinan kansantasavallasta Euroopan yhteisöön koskeviin Eurostatin tilastoihin ja komission kyselyyn vastanneilta yhtiöiltä saatuihin tietoihin.

134 Kantaja tyytyy asettamaan kyseenalaiseksi yhteisön toimielinten laskelman esittämättä kuitenkaan vähäisintäkään näyttöä sen virheellisyydestä. Yhteisön toimielimet ovat joka tapauksessa toimineet parhaiden käytettävissä olleiden tietojen perusteella.

135 Yhteisön toimielimiä ei voida arvostella siitä, että ne ovat perustaneet tutkimusvaiheessa yhteistyöstä pidättäytyneiden viejien vientihintojen laskemisen alhaisimpiin otokseen sisältyneisiin hintoihin, koska kaikki muut ratkaisut olisivat kannustaneet viejiä pidättäytymään yhteistyöstä (ks. edellä 39 kohdassa mainittu asia Climax Paper v. neuvosto, tuomion 140 kohta). Mikään asiassa esiintuotu seikka ei sitä paitsi osoita, että tämä laskentamenetelmä sinänsä olisi virheellinen tai että valittaja olisi miltään osin arvioinut tosiseikkoja ilmeisen virheellisesti.

136 Näistä syistä viides kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

137 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että esillä oleva kanne on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

138 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan hävinnyt asianosainen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastaaja ja väliintulija EBMA ovat vaatineet kantajan velvoittamista korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut ja koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan paitsi omista oikeudenkäyntikuluistaan myös vastaajalle ja väliintulija EBMA:lle aiheutuneista kuluista.

139 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdassa määrätään, että toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio velvoitetaan näin ollen vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan sekä väliintulija EBMA:n oikeudenkäyntikulut.

3) Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

García-Valdecasas Tiili Azizi

Moura Ramos Jaeger

Julistettiin Luxemburgissa 25 päivänä syyskuuta 1997.

H. Jung R. García-Valdecasas

kirjaaja laajennetun viidennen jaoston puheenjohtaja

Sisällys

Kanteen perustana olevat tosiseikat ..... II - 1391

Asian käsittelyn vaiheet ..... II - 1393

Asianosaisten ja väliintulijoiden vaatimukset ..... II - 1395

Tutkittavaksi ottaminen ..... II - 1396

Ensimmäinen prosessinedellytyksien puuttumista koskeva kanneperuste ..... II - 1396

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 1396

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1397

Toinen prosessinedellytyksien puuttumista koskeva kanneperuste ..... II - 1399

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 1399

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1400

Kolmas prosessinedellytyksien puuttumista koskeva kanneperuste ..... II - 1402

— Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 1402

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1403

Pääasia ..... II - 1403

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee samankaltaisen tuotteen virheellistä määrittelemistä (perusasetuksen 2 artiklan 12 kohdan rikkominen) sekä toimivallan väärinkäyttöä määritettäessä polkumyyntitullin alaisia tuotteita ..... II - 1404

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 1404

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1407

Toinen kanneperuste, joka koskee soveltumattoman otantamenetelmän käyttöä (perusasetuksen 2 artiklan 13 kohdan rikkominen) ..... II - 1410

— Asianosaisten ja väliintulijoiden väitteet ja niiden perustelut ..... II - 1410

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1412

Kolmas kanneperuste, joka koskee kieltäytymistä kohtelemasta yksilöllisesti asetuksen kohteena olevia eri viejiä (perusasetuksen 2 artiklan 5 ja 9 kohdan sekä 13 artiklan 3 kohdan ja GATT-sopimuksen VI artiklan 2 kohdan rikkominen) ..... II - 1414

— Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut ..... II - 1414

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1417

Neljäs kanneperuste, joka koskee kieltäytymistä toimittamasta selvitystä laskentamenetelmästä (perusasetuksen 7 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdan rikkominen) ..... II - 1421

— Asianosaisten väitteet ja niiden perusteet ..... II - 1421

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1422

Viides kanneperuste, joka koskee polkumyyntimarginaalien laskemisessa käytetyn menetelmän virheellisyyttä (perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan rikkominen) samoin kuin harkintavallan väärinkäyttöä käyttöönotetun polkumyyntitullin tason osalta ..... II - 1424

— Asianosaisten väitteet ja niiden perusteet ..... II - 1424

— Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta ..... II - 1425

Oikeudenkäyntikulut ..... II - 1428